

διάδημα! Δύο πόλεις ἐκατέρωθεν τοῦ Πηγεῖου νὰ στέφωσι τὴν μαγευτικὴν διασφάρα τῶν Τερμῶν!

Μᾶς εἶπον ὅτι ὀλίγον ἄνωθεν τῶν πρώτων ἐρείπιων ὑπάρχον ἐρείπια καὶ ἄλλου μεγαλειότερου ναοῦ. Δὲν εἶχομεν τὴν γενναϊότητα νὰ προχωρήσωμεν, διότι ἐντός τῆς φλογερᾶς θερμότητος, διότι ἦτο σχεδὸν μεσημβρία, τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐμποδίων, ἦτο φόβος μήπως κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ταράξωμεν τὴν ἡσυχίαν κανενὸς ὄψεως εἰς τὸν ὅποιον πολὺ ἀκριβᾶ θὰ ἐπληρώνομεν τὴν ἀδιακρισίαν μας.

Ἐν τούτοις ἀναμένουσα παρὰ σοῦ κανένα μεγάλο εὖγε διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς γνώσεις μου, σὸ πείσμα τοῦ Κωνσταντίνου, ὅστις χερεικᾶτως μειδιᾷ εἰς τὰ θυμιάματα, ὡς τὰ λέγει, τοῦ ἀκριβοῦς θαυμασμοῦ!!

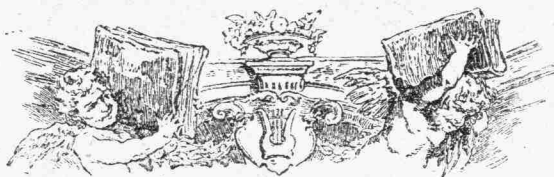
Σὲ ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως.

Ἡ ἀδελφή σας
ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Η ΕΠΙ ΤΙΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Πολὺς λόγος ἐγένετο ἐσχάτως περὶ τινος χωρίου τοῦ κατὰ Λαυκᾶν Εὐαγγελίου. Τὸ ὑπὸ συζητήσιου τοῦτο χωρίον εἶνε τὸ ἐξῆς. «Πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες». Σημειοῦμεν τὴν μετοχὴν ἀπελπίζοντες διότι αὕτη ἐγέννησε τὸ σκάνδαλον, ἕνεκα τῆς περιεχομένης ἀντιφάσεως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίης καὶ πρὸς τὰ προηγουμένως ρηθέντα. Ἐπεχείρησαν λοιπὸν τινὲς νὰ διορθώσωσι τὸ καίμενον μεταβάλλοντες τὸ ἀπελπίζοντες εἰς τὸ ἀντελπίζοντες. Ἀλλ' ἄλλοι παρετήρησαν ὅτι περιττὴ καθίσταται πᾶσα διορθωσις, διότι ἡ πρόθεσις ἀπὸ δὲν ἔχει τὴν κοινὴν διδομένην εἰς τὸ ρῆμα τοῦτο σημασίαν, ἀλλὰ τὴν σημασίαν ἣν ἔχει εἰς διάφορα ἄλλα ῥήματα, ὡς λόγου χάριν εἰς τὸ ἀπολαυβάνω, ἀποδέχομαι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους τὸ μηδὲν ἀπελπίζοντες ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ μηδὲν ἐλπίζοντες. Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη οὔτε τὴν μετοχὴν νὰ μεταβάλλωμεν, οὔτε ἀπὸ τῆς προθέσεως ἀπὸ ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν σημασίαν ἣν ἔχει ἐν τῷ ῥήματι ἀπελπίζω. Τῷ ὄντι δὲ ἓάν προσέξωμεν εἰς τὴν ἐπομένην φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου: «καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς», θὰ πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ὅλου οὐδὲν ἔχει τὸ ἀντιφατικὸν καὶ παράλογον. Πρὸς πλειοτέραν κατανόησιν τοῦ πράγματος, ἄς παραθέσωμεν ὀλίγηρον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἔλεγε: «Καὶ ἔάν δανεῖζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανεῖζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες καὶ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς». Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἐδίδασκε ν' ἀγαπῶμεν καὶ ἀγαθοποιῶμεν καὶ νὰ δανεῖζωμεν τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, νὰ μὴ ἀπελπίζώμεθα δὲ παντάπασιν, διότι ὁ μισθὸς ἡμῶν ἔσται πολὺς, ποῦ; ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἐξέφρασεν ἄλλοτε ὁ Ἰησοῦς εἰπὼν: «ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῷ». Οὕτω πως νομίζω, ἔάν μὴ ἀπατῶμαι, λυθεῖται φυσικῶς καὶ λογικῶς τὸ ζήτημα.

Γ. Μ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἡ Δις Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει διακεκριμένη διηγηματογράφος, ἐξέδωκεν ἐσχάτως εἰς ἰδιαίτερον τεύχος νέου αὐτῆς ἐκτενὲς διήγημα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡμερολόγιον τῆς Δοσ Λεσβίου». Εἶνε γραμμένον εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν, μὲ τὴν συνήθη τρυφερότητα, ζωὴν καὶ χάριν, ἡ ὅποια διακρίνει ὅλα τὰ ἔργα τῆς Δοσ Παπαδοπούλου.

— Ὁ γάλλος φιλόλογος Ὡθέρτ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἡρόδοτος ὡς ἱστορικὸς τῶν Μηδικῶν πολέμων» ἐν ᾧ πειρατὰ νὰ ἀλλάξῃ τὸν πατέρα τῆς ἱστορίας, τῆς ἐπὶ ψευδολογία μομφῆς, τὴν ὅποιαν κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους, πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν κριτικῶν τῶ προσήψαν. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν γαλλικὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» νὰ γράψῃ ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου τὴν εὐθύνην τῶν ὑπερβολῶν, τὰς ὁποίας προφανῶς περιέχουν τὰ ἱστορήματα τοῦ Ἡροδότου, ζητεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς τοὺς εὐφαντάστους Ἕλληνας, τοὺς παραστήσαντας εἰς τὸν πιστῶς μεταγράψαντας ἱστορικὸν τὰ πράγματα ἠ-ξημένα καὶ ἠλλοιωμένα.

— Ὑπὸ τοῦ γάλλου ποιητοῦ Ἰακώθου Νορμὰν ἐξεδόθη συλλογὴ μικρῶν σατυρικῶν ποιημάτων ἐπιγραφομένη «La Muse qui trotte». Πρόλογον εἰς τὰ χριτωμένα ταῦτα στιχογραφήματα, τὰ ἄνευ κακίας σατυρίζοντα, ἔγραψεν ὁ Σουλλὺ Προυδὼμ. Δι' αὐτῶν, λέγει, ἡ σατυρικὴ ποίησις ἀποκτῆ ποσόν, τοῦ ὁποίου δὲν ἔθεωρεῖται μέχρι τοῦδε ἐπιδεκτικὴ: τὴν χάριν.

— Δίαν ἐνδιαφέρον βιβλίον περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ λατρείας, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὁ Βίκτωρ Βεράρ. «Οἱ αἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες παρέλαβον πολλοὺς τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θεαινῶν ὡς καὶ τῶν περὶ αὐτῶν μύθων παρὰ τῶν σημιτικῶν λαῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν Φοινίκων, εἶνε ὑπόθεσις, τὴν ὅποιαν ὑπεστήριξαν ἄλλοτε ὁ Κουρτίος καὶ ὁ Γκροῦππε ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὁ Κλερμὼν-Γκωννὸ ἐν Γαλλίᾳ. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διὰ νέων τεκμηρίων ὑποστηρίζει ἡδὲ ὁ Βίκτωρ Βεράρ, καὶ ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀνευρεθέντος ἱεροῦ τοῦ Λυκείου Διός, τὰ τῆς λατρείας τοῦ ὁποίου, καθὼς ἀποδεικνύει ὁ συγγραφεὺς, φέρουν εὐδιάκριτον τὸν συριακὸν χαρακτῆρα καὶ μαρτυροῦν περὶ τῶν σχέσεων τῶν ἀρχαίων τούτων Πελασγῶν πρὸς τοὺς Φοινίκας, αἱ ὁποῖαι μεγάλην ἐπ' αὐτῶν ἔσχον ἐπίδρασιν.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Γερουσία τῶ 1894» ὁ Ἀλφόνσος Βερτρὰν συμπεριέλαβεν εἰς ἓνα τόμον τὰς βιογραφίας πάντων τῶν ἐξόντων πολιτικῶν καὶ ρητόρων, τῶν παρακαθημένων σήμερον εἰς τὴν γαλλικὴν Γερουσίαν. Τὸ βιβλίον τοῦ Βερτρὰν περιέχει πλείστα πληροφορίας ἀγνώστους, διαπνέεται δὲ ὑπὸ ζηλευτῆς φιλαλληθείας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

— Ἡ κυρία Ἐδγάρ Κουνέ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Τί λέγει ἡ μουσικὴ». Δὲν εἶνε μελέτη ἐπιστημονικὴ, οὐδὲ κριτικὴ τῶν διαφόρων μουσικῶν σχολῶν. Ἀπλούστατα ἡ κυρία Κουνέ διερωτῶναι τὸ ὅ,τι αἰσθάνεται αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ ἐκ τῆς μουσικῆς, ὅ,τι λέγει εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἡ μελωδίᾳ. Συγγραφεὺς εὐ-γλωττος καὶ πλήρης φαντασίας, περιέγραψε ποιητικώτατα

Καζιμίρ Πεσιέ

ο νέος πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας
(κατά έργογράφημα της «Illustration»)

τούς κόσμους τούς οποίους διανοίγει ή άκροασις μιὰς μουσικής συνθέσεως πρό του έννοούντος και άισθανομένου τήν θείαν τέχνην.

— «Έκτοτε» έπιγράφεται συλλογή στίχων αυτόβιογραφικών, τήν οποίαν εξέδωκε πρό τινος έν Παρισίαις ο Αύγουστος Βακκερή. Είς προγενεστέρα συλλογήν διηγήθη τόν βίον του μέχρι τής έπαναστάσεως του Φεβρουαρίου. Η νέα συλλογή είνε συνέχεια από τής έποχής εκείνης, τούτο δέ εξηγεί τόν περιέργον τίτλον του βιβλίου. Η ποιήσις του Βακκερή είνε έγκατεσπαρμένη από γνωμικά σοφώτατα. Κάπου λέγει «Άγάπα τόν λαόν πολύ, ώστε να είσαι αντιδημοτικός».

— Έξεδόθη και τδ δεύτερον μέρος τής περί Βαλζάκ περισπουδάστου μελέτης του Παύλου Φλά. Έν αυτό ο συγγραφεύς, άφ' ου προηγουμένως έμελέτησε τούς διάφορους τύπους και χαρακτήρας του Βαλζάκ, εξετάζει αυτόν τόν ίδιον ως δραματικόν συγγραφέα, ως φιλόσοφον, ως ήθικολόγον κλ.

— Ο Άνδρέας Λωρρή, ο συνεργάτης του Βερν εξέδωκε νέον περιεργότατον μυθιστόρημα έπιγραφόμενον «Το ρουθίνιον του Μεγάλου Λάμα». Έν αυτό προϋποθέτει όλα τά προβλήματα τής μηχανικής λελυμένα και παρουσιάζει τόν ήρωά του διατρέγοντα τήν σφαίραν διά παντός είδους μηχανήματων, αεροστάτων, ποδηλάτων κτλ.

— Έν τή σειρά τού «Κτηνώδους έρωτος» ο γάλλος συγγραφεύς Κατέρς εξέδωκε νέον μυθιστόρημα «έπιγραφόμενον Confession d'une femme du monde». Ο συγγραφεύς παρακολουθεί βήμα πρός βήμα έν τώ κόσμω νεαράν γυναίκα, άποτυγούσαν έν τώ γάμω τής. Ηκείνος, τόν όποιον ύπανόρευθη, πλήρης άδικροσίας, άγνωσί τήν σημασίαν, τήν οποίαν έχει διά τδ μέλλον ή πρώτη ήμερα μιὰς ένώσεως και χάνει, διά τής κτηνωδίας του ζωτός του, εκείνην ή οποία θάπετέλει τήν ευτυχίαν τής ζωής του. Κατόπι, έν παραφροσά ζηλοτυπίας, φονεύει ένά άθώον, και συμπληροί αύτω τήν δυστυχίαν αυτού και τής συζύγου του.

Καλλιτεχνικά

Τήν 16 Ιουνίου (ε. ν.) έγένοντο έν Παρισίαις τ' άποκαλυπτήρια του προς τιμήν του γλύπτου Βαργε άνεγεροθέντος μνημείου, δι' έράνου γάλλων και άμερικανών. Το μνημείον, έργον του άρχιτέκτονος Μπασιέ, είνε καλλιτεχνικώτατον, κοσμείται δέ διά τών καλλίστων συνθέσεων του Βαργε. Έπί τής κορυφής φέρει όρειχάλ-

κίνον τόν περίφημον Μινώταυρόν του, άγάλμα δύο μέτρων ύψους, εις τήν βάσιν δέ τόν Αέοντα σπαράσσοντα όφιν και εκατέρωθεν δύο άλλας άλληγορικής συνθέσεις. Έπί τής προσόψεως έτέθη ή προτομή του Βαργε, έργον του γλύπτου Marqueste. Το μνημείον έστοίχισεν 70,000 φράγκων, εκ τών οποίων τās 50 χιλ. άπέφερον ο έν Άμερική διοργανωθείς έρανος.

Θεατρικά

Μετá πυρετώδους ταχύτητος άνακαινίζετα υπό του Σονιζόνιο, τδ έν Μιλάνω παλαιόν θεάτρον, «Κανοβθιάνα» τδ όποιον θά γινή λυρικόν θεάτρον πρώτης τάξεως, έφάμιλλον τής περιφημου «Σκάλας». Το κτίριον εύρίνεται και κοσμείται μεγαλοπρεπέστατα, έλπίζεται δέ ότι από του προσεχούς Σεπτεμβρίου θάνοίξη τās πύλας του πανηγυρικώς τδ νέον «Διεθνές Λυρικόν Θεάτρον» ως μετονομάζεται ήδη ή Κανοβθιάνα.

— Άπό τής σκηνής του θεάτρου Τσόργα, τήν π. Τρίτην, παρεστάθη διά πρώτην φοράν «Η Κόρη τής Λήμνου» τρίπρακτον ιστορικόν δράμα του κ. Άριστομένου Προβελγίου, βραβευθέν κατά τόν Λατσαίνειον διαγωνισμόν. Τήν Μαριάν τής Λήμνου, τήν έλληνίδα ταύτην Ιωάνναν Δ' Αρχ. ύπεδύθη ή Κα Παρασκευοπούλου, καταπλήξασα έν τή πρώτη πράξει διά τής θουμασίας ενωφανείσεως τής Αφ' ενός ή σπουδή μετά τής οποίας άνεβίβασε τδ δράμα ο θίασος, άφ' έτέρου ή έλλειψις τής δρασεως, έμείωσαν τήν έντύπωσιν και συνέτειναν ώστε νάκουσθή τδ έργον μετά τινος ψυχρότητος. Άλλ' ή γνώμη του τύπου υπήρξεν ευμενής και «ή Κόρη τής Λήμνου» άνεκηρύχθη δικαίως και όμορφώς ως έν τών καλλίστων έργων τής έλληνικής σκηνής.

— Ο «Δόν Κιχώτης» του Βικτωριανού Σαρδου θά παρεσταθή προσεχώς εις τδ θεάτρον Σατελέ τών Παρισίων. Τόν Σάντσον Πάνθαν θά ύποδυθή ο ήθοποιός Pailly, ειδικώς επιτυχών εις τδ πρόσωπον του περιφήμου ίπποκόμου.

— Άπό τής σκηνής του «Παραδείσου» ένώπιον έκτάκτως πυκνού άκροατηρίου παρεστάθη τδ π. Σάββατον τδ νέον κωμειδύλλιον του κ. Ν. Κοτσελοπούλου «Οί Σφουγγαράδες». Είνε άνούσιον και άσκοπον σύμφωνια σκηνών με άσματα κακότεγνα, έφηρμοσμένα επί τής δημοτικωτάτης μουσικής τής Γκραν Βία.

— Έληξεν ή περίοδος του παρισινοϋ θεάτρου τής «Άναγεννήσεως» του διευθυνομένου υπό τής Σάρας Βερνάρ, διά σειράς παραστάσεων τής Φαιδρας. Τή πρωτοβουλίαν τής διευθυτριας διάφοροι κριτικοί, έν οίς ο Σαρσαί και ο Δερμαίτρ, έκαμαν έν τώ θεάτρω διαλέξεις περί του Ρακίνα.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Είς τδ έν τώ παρελθόντι τεύχει τής «Είκ. Έστίας», δημοσιευθέν άρθρον «Περί Γλώσσης», εκτυπωθέν άνευ διορθώσεως αυτού του γραφάντος, άνάγκη να διορθωθώσι τά εξής σημαντικά λάθη :

σελ. 258	στήλη 1	στ. 20	συνενοθῆ γρ. σηκωθῆ.
»	»	» 59	ῆ γρ. και.
»	»	» 2	7 αφαιρέσεως γρ. εφευρέσεως.
»	»	» 33	ῆ γρ. και
» 259	» 1	» 8	βράζει γρ. βρούζει.
»	»	» 2	» 28 προσιωνίζετα γρ. προικονίζετα.
»	»	» 36	περατωθῆ γρ. παρατωθῆ.
»	»	» 48	παρέλασις γρ. παρέλευσις.
» 260	» 1	» 7	γρ. ζωντανώτερα.
»	» 2	» 15	γρ. εισάγετα.
»	»	» 25	γρ. εξήγηθούν.
» 261	» 1	» 31	γρ. ήταν.
»	»	» 33	γρ. ληκτικός.
»	»	» 37	γρ. ληκτικός.
»	» 2	» 55	γρ. εκείνοι.
»	»	» 57	γρ. ή γλώσσα εις τόν κλ.